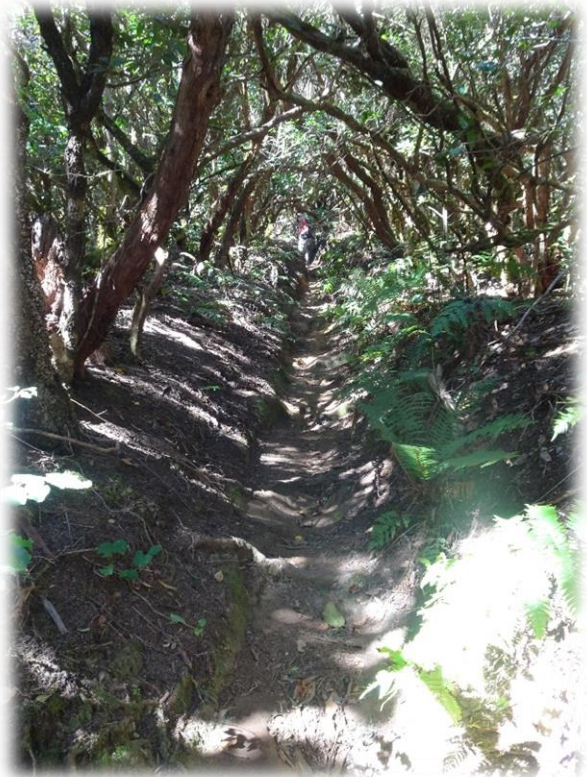
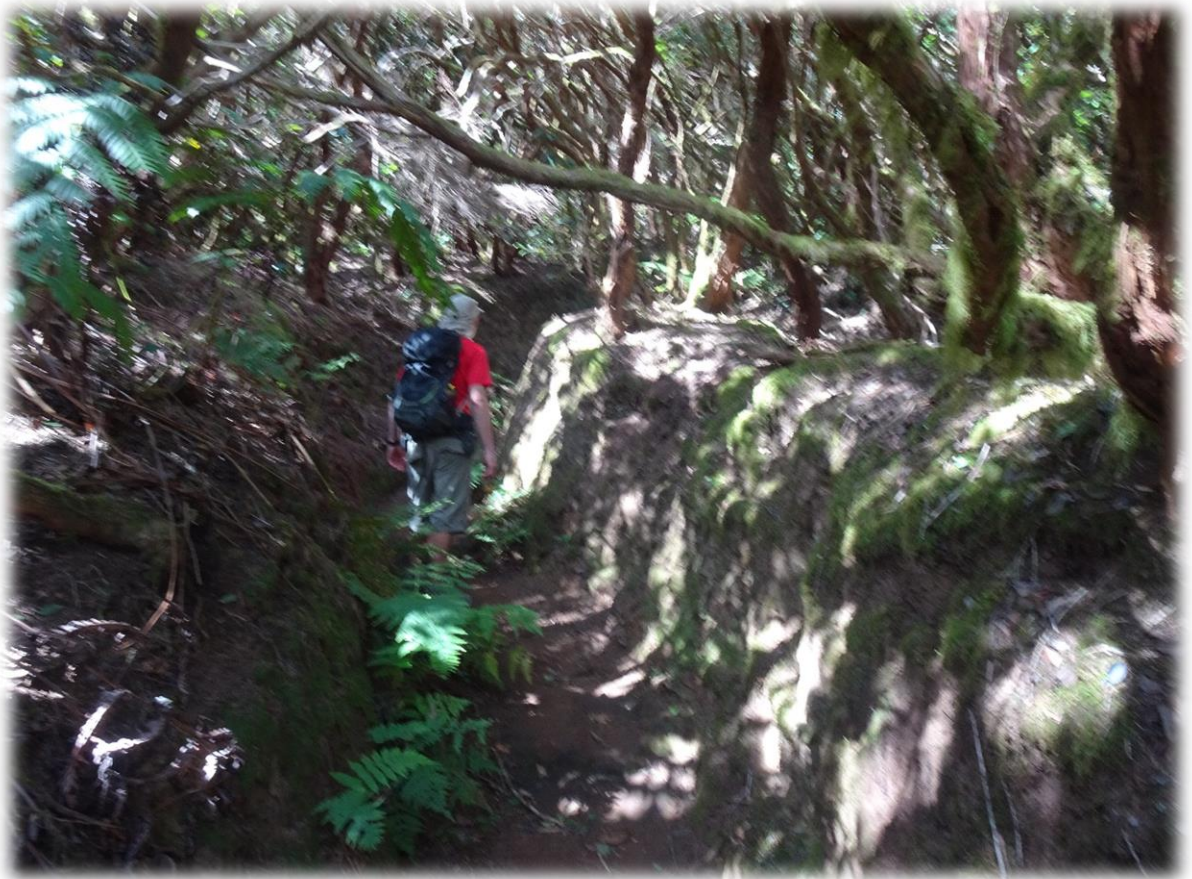

Een Mexicaanse legende verklaart de verbintenis van de kerstster met Kerstmis. Het arme kind Pepita, dat geen cadeau kon kopen om op kerstnacht aan Christus te geven, plukte enkele

onkruiden in de wegberm en maakte er een klein boeket van. Men had het kind verteld dat een nederige, maar liefdevol gegeven gift aanvaardbaar was in de ogen van God.

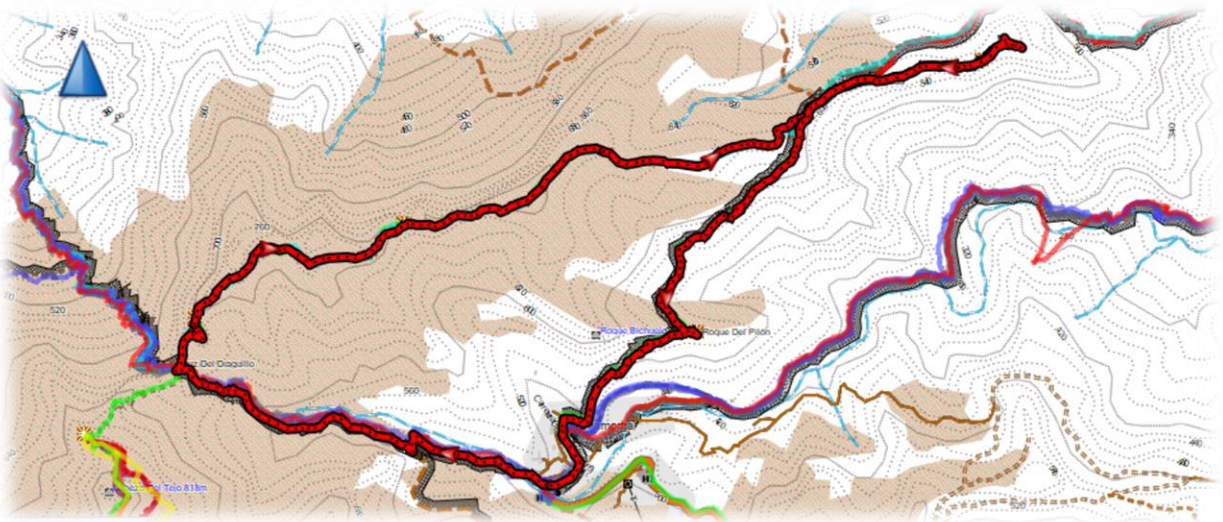

In de kerk begon het boeket te bloeien met rode en groene bloemen en de kerkelijke gemeente beschouwde dit als een kerstwonder. Vanaf dat moment werd de kerstster in Mexico *Flores de Noche Buena* genoemd.

Zondag 18 februari 2024

- Soort : Luswandeling
- Plaats : Chamorga (Anaga gebergte)
- Afstand : 6 km
- Stijgen : 300 m
- Dalen : 300 m
- Duur : 2 uur

We starten in het bergdorpje Charmorga dat gelegen is op een hoogte van 480 meter. De rijbaan stopt in het dorpje. Wie verder wil naar de zee dient dit te voet te doen.

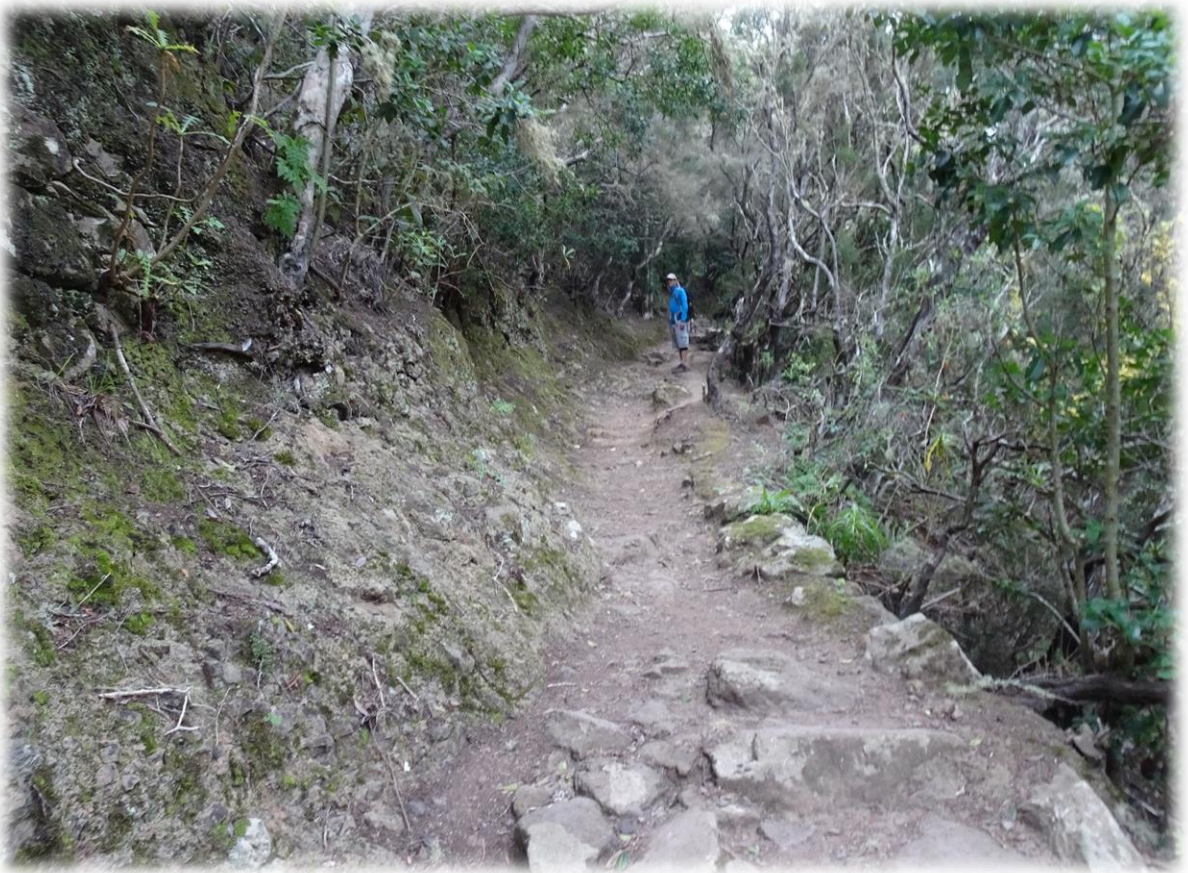

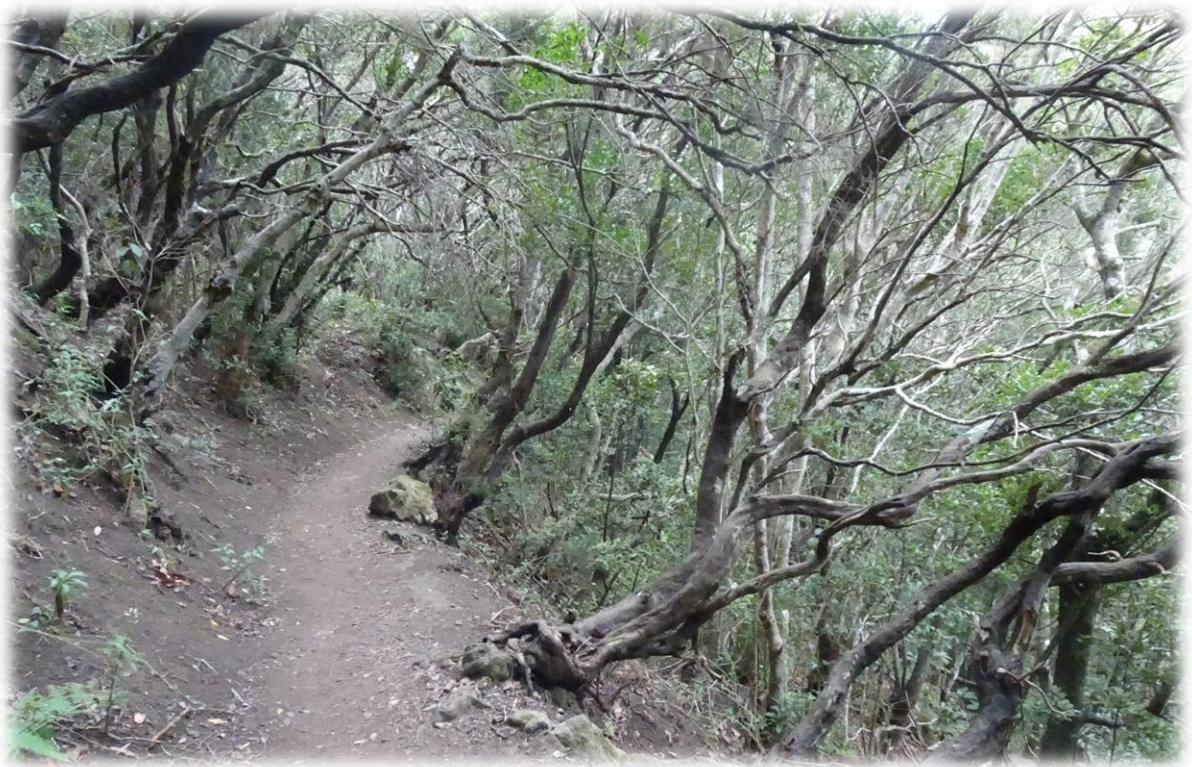
De omgeving hier is schilderachtig en is een paradijs voor wandelaars. We wandelen over wunderschone oude wegen en paden door het nevelbos.

De Canarische hagedis heeft een lichaamslengte tot 12 centimeter en kan een totale lengte bereiken van 45 centimeter. De lichaamskleur is bruin, de mannetjes kleuren deels blauw

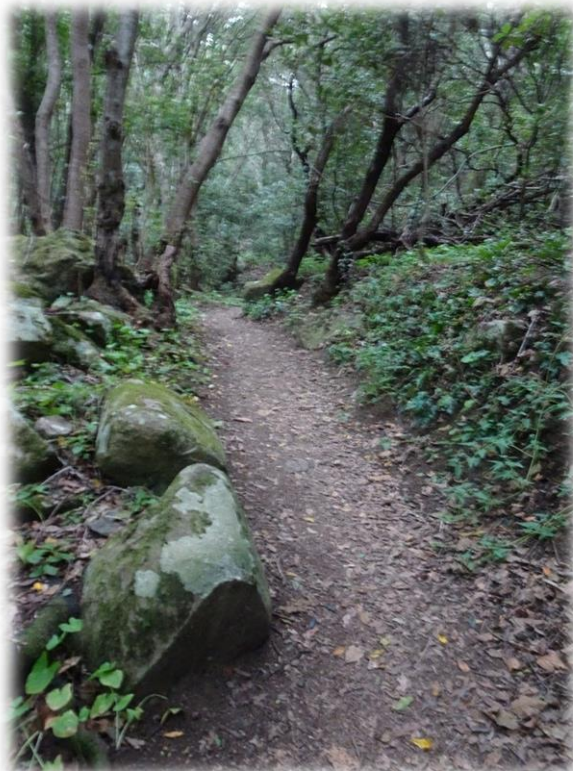
gedurende de paartijd waardoor ze goed opvallen.

De hagedis wijkt af van de meeste andere echte hagedissen doordat het menu voornamelijk bestaat uit plantaardige delen, ook mest van zoogdieren wordt wel gegeten. Op het menu

staan voornamelijk vruchten, bladeren en ook aas wordt wel gegeten. Af en toe eet de hagedis ook kleine diertjes waarbij vooral slakken en wormen worden gegeten.

De Canarische hagedis is de enige soort echte hagedis die voorkomt op de Canarische Eilanden, de hagedis wordt gevonden op Tenerife, La Palma, Gran Canaria en Lanzarote en is

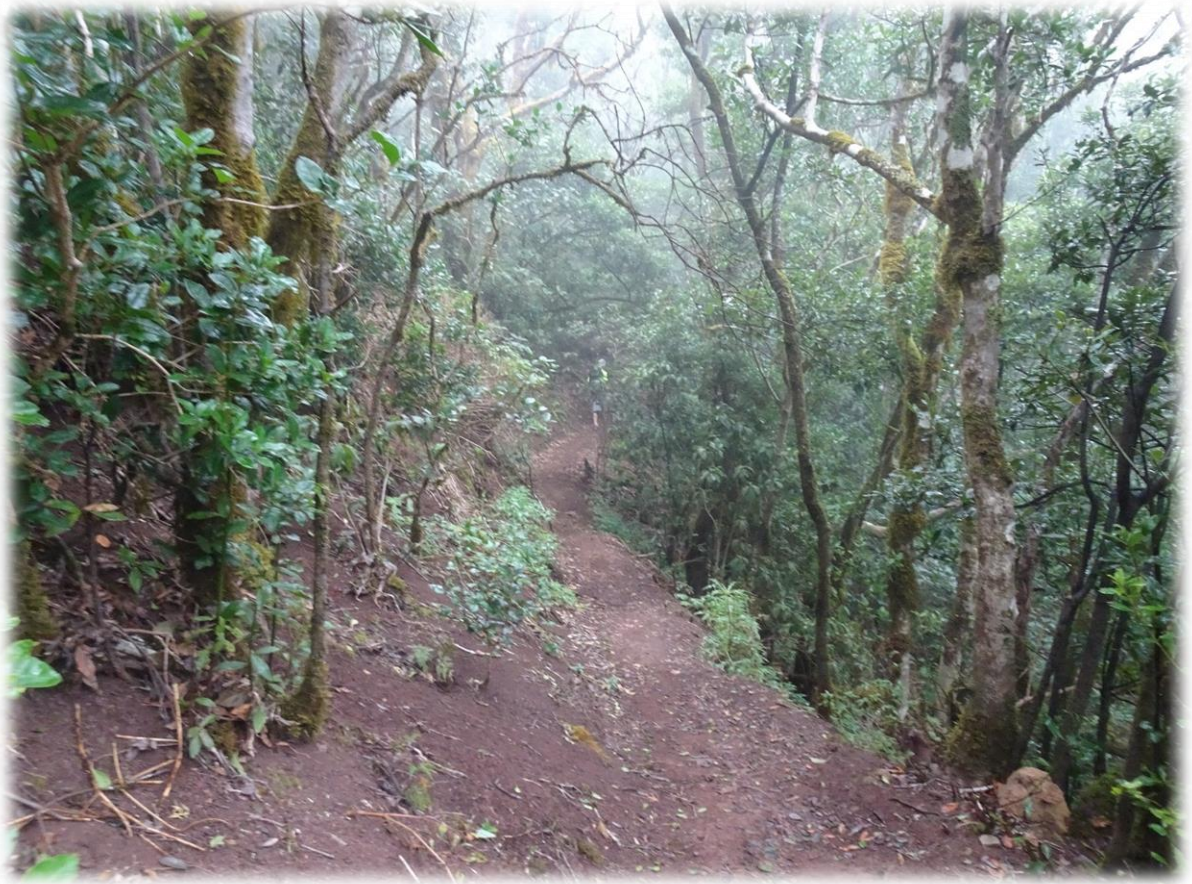
geïntroduceerd op het eiland Madeira. De soort wordt gevonden tot een hoogte van 3718 meter boven zeeniveau.

De habitat bestaat uit open gebieden met een struikachtige begroeiing. Ook door de mens gecultiveerde gebieden worden getolereerd, de hagedis is veel te vinden op stenen muren. De

vrouwtjes zetten een tot twee keer per jaar eieren af. Een legsel bestaat uit twee tot negen eieren.

Wanneer de hagedis wordt aangevallen door bijvoorbeeld een roofvogel die het beestje bij de staart neemt, dan laat de hagedis zijn staart los en vlucht. Wanneer de roofvogel het beestje bij het lichaam neemt, laat de hagedis eveneens zijn staart los. De staart krult en springt

enkele seconden in het rond door zenuwtrekken. Dit trekt de aandacht van de roofvogel waardoor die de hagedis los laat en de hagedis kan terug vluchten.

De staart van de hagedis is ongeveer even lang als zijn lichaam. De hagedis kan zijn staart loslaten wanneer hij wordt aangevallen. De staart groeit na verloop van tijd terug aan. Foto onder is een hagedis zonder staart.

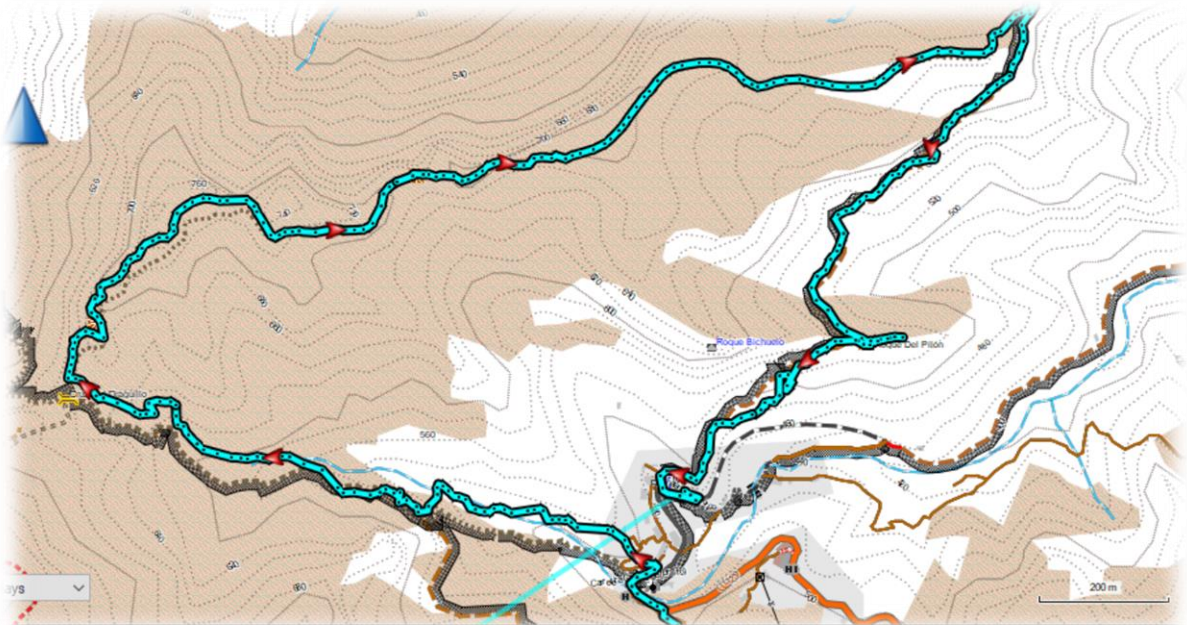
Bij mooi, helder weer zouden we hier prachtige vergezichten hebben maar vandaar zit het weer wat tegen en kunnen we de omgeving niet zien.

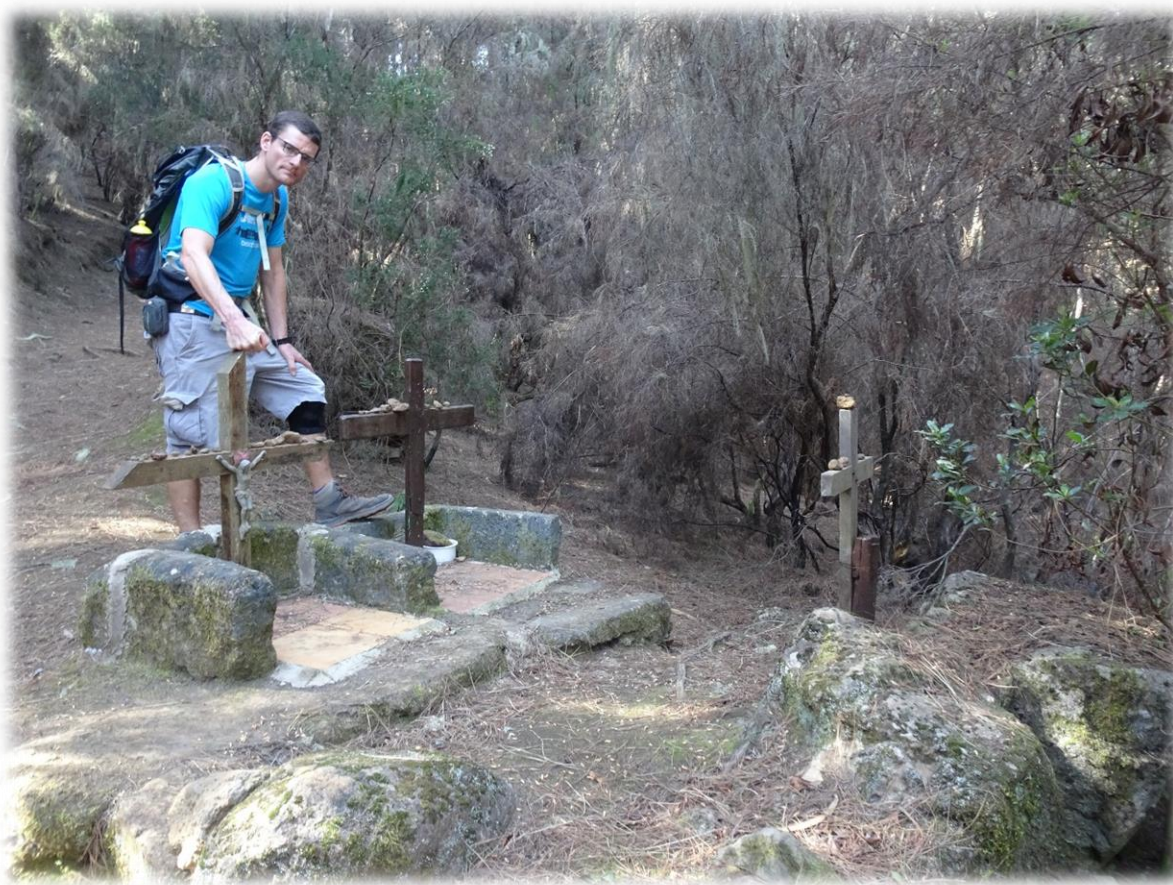
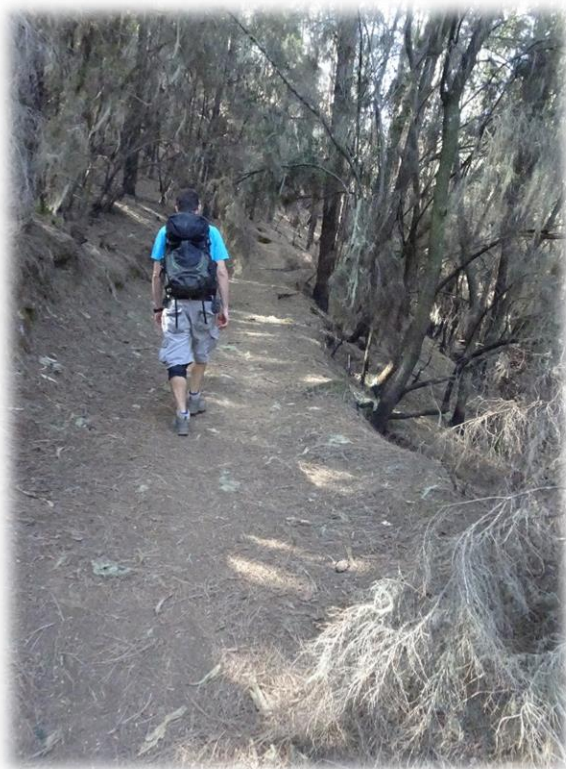

Maandag 19 februari 2024

- Soort : Luswandeling
- Plaats : Aguamansa
- Afstand : 6 km
- Stijgen : 300 m
- Dalen : 300 m
- Duur : 2 uur

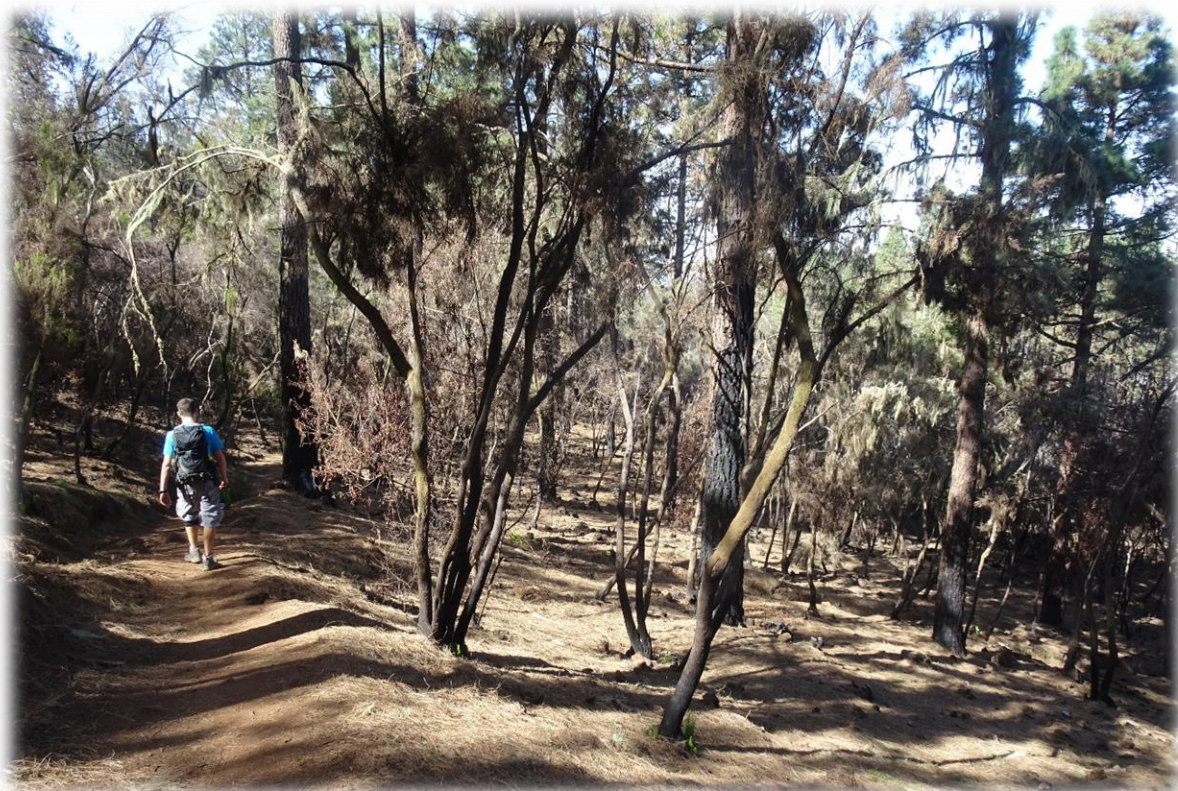

Vandaag is het onze laatste stapdag. Het was de bedoeling dat we vandaar de Barranco Madre del Agua zouden wandelen. Evenwel, kort na ons vertrek, houdt er een auto halt en

een parkwachter weet ons te zeggen dat het pad niet bewandeld kan worden door een rots- en steenverschuiving.

Daar we niet in de barranco mogen besluiten we dan maar om in het omliggende bos van Aguamansa een luswandeling te doen.

's Middags zetten we ons neer op een mooi plaatsje om er onze picknick op te eten. Plots zien we de ene na de andere hagedis uit hun holen tevoorschijn komen. Ze storen zich niet

echt aan ons en ze zonnen volop. Er zit al een tijdje een grote hagedis op een steen als er zich een andere hagedis zich gaat nestelen op zijn rug.

Buiten de vele wandelpaden kennen alle Canarische Eilanden één GR (Grote Routepad). Op alle eilanden hebben ze hetzelfde nummer, namelijk GR131. Deze GR loopt steeds over het

gehele eiland, meestal over de hoogste rug van het eiland. In Gran Canaria wordt de GR131 tevens aangeduid als de Camino de Santiago de Compostela, een pelgrimsweg dus.

In dit prachtige bos zien we veel baardmossen. Baardmos wordt al minstens 1000 jaar medicinaal gebruikt als antibioticum, de werkzame stof is metaboliët-urinezuur. Het

urinezuur van baardmossen heeft meestal een gelige kleur. Enkele soorten hebben een rood of roze pigment, de aard van deze stof is nog onbekend. Baardmos is eetbaar en rijk aan vitamine C.

De Solandra maxima of de reuzenklimtrompet is een plant uit de nachtschadefamilie. Het is een snelgroeijende, tot 12 m lange klimplant, die in cultuur vaak wordt teruggesnoeid tot een struik met overhangende twijgen. Alle delen van de plant zijn giftig. De bloem is bij aanvang van de bloei roomwit tot lichtgeel en verkleurt tijdens de bloei naar oker tot oranje. Naar de avond toe gaan de bloemen een penetrante geur afscheiden. Dit trekt vleermuizen aan als bestuiver. Van nature komen deze bloemen enkel voor in Mexico.

Het was terug een prachtige reis met Christof. De batterijen zijn terug opgeladen voor een tijdje.

Andere reisverslagen van deze jongen kun je terugvinden op www.ludwighaese.be

Christof Bertholet : bertholetchristof@hotmail.com

Ludwig D'Haese : benaltijdweg@gmail.com

Tekst : Ludwig D'Haese

Foto's : Ludwig D'Haese en Christof Bertholet

